

Ὁ ἔχων φύλλα γαλανά: Ποίημ.

Κ' οἱ γαλανόφυλλες βλαῖες | πολύκαρπες λυγρίζουν.

γαλανόφωτος ἐπίθ. ΑΠροβελ. Ποίημ. 1,78.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γαλανός (I) καὶ τοῦ οὐσ. φῶς.

Ὁ φεγγοβολῶν χρῶμα κυανοῦν: Ποίημ.

Καὶ ζέφυροι μονομούριζαν ἀγάλη
ἀπὸ τὰ γαλανόφωτα οὐράνια.

γαλανοχρυσωμένος ἐπίθ. ΚΠαράσχ. ἐν Ν.Ἐστ. 15 (1934) 76.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γαλανός (I) καὶ τοῦ χρυσωμένος μετοχ. τοῦ ρ. χρυσῶνω.

Ὁ ἔχων χρυσιζόν κυανοῦν χρῶμα: Προσκυνητὰρι γαλανοχρυσωμένο.

γαλατάντερο τό, ἀμάρτ. γαλατάδερο Δ.Κρήτ. γαλάδερο Α.Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ ἄντερο. Εἰς τὸν τύπ. γαλάδερο ἢ σύνθεσις κατ' εὐθείαν μὲ τὴν ὀνομαστικὴν.

Τὸ ἔντερον τὸ συνεχόμενον μὲ τὸ ἀπευθυμένον ἀρνίων καὶ ἐριφίων τοῦ γάλακτος, τὰ ὅποια δὲν ἤρχισαν ἀκόμη νὰ βόσκουν χόρτα.

γαλάντης ἐπίθ. σύνηθ. γαλάντ'ς βόρ. ἰδιώμ. γαλάντες Κρήτ. γκαλάντης Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *galante*.

1) Κομπός, χαρίεις Θράκ. κ. ἄ. 2) Γενναιοδωρὸς σύνηθ. Συνών. γαλαντόμος. 3) Εὐγενὴς Νάξ. 4) Οὐσ., βοῦς χρώματος ἀσπροκιτρίνου μὲ ξανθὴν κοιλίαν Μακεδ. (Βελβ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. Ἄνδρ.

γαλαντομία ἢ. σύνηθ. γαλατ-τομία Κύπρ. γαλαδομία Πελοπν. (Μάν.) γαλεδομία Κεφαλλ. γαλαντομία πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γαλαντόμος.

1) Ἐλευθεριότης, γενναιοδωρία σύνηθ.: Ἡ φήμη τῆς εὐλάβειας καὶ τῆς γαλαντομίας του ποῦ ἀπλώθηκε παντοῦ τοῦ ἀνοίγει τὸ δρόμο ΚΠαρορ. Μεγάλ. παιδ. 19. 2) Φιλοφροσύνη, εὐγένεια πολλαχ.

γαλαντομίζω ἀμάρτ. γαλαντουμίζου Στερελλ. (Αἰτωλ.) γαλαντουμάου Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γαλαντόμος.

Φέρομαι πρὸς τινὰ φιλοφρόνως, κολακεύω: Μὴ γαλαντουμίζ' γιὰ νὰ τ' δώκουν χρήματα. Γαλαντουμάει τοῦ πιδάξ' γιὰ νὰ σουπήσ' π' κλαίει.

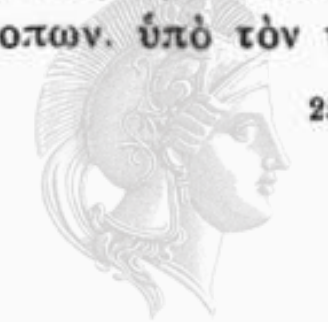
γαλαντόμικα ἐπίρρ. Ἀστυπ. κ. ἄ. γαλεδόμικα Νάξ. (Ἀπύρανθ. Γαλανᾶδ.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. γαλαντόμικος.

Μὲ γενναιοδωρίαν, γενναιοφρόνως ἐνθ' ἄν.: Ἐκεῖνος εἶναι ἄρθωπος καὶ μᾶσε πλερώνει γαλεδόμικα Ἀπύρανθ.

γαλαντόμισμα τό, ἀμάρτ. γαλαντόμ'σμα Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γαλαντομίζω.

Λόγος φιλόφρων καὶ κολακευτικός: Μὴ τὰ γαλαντουμίσματα πουλιμάει νὰ τοὺν καταφέρ'.

γαλαντόμος ἐπίθ. σύνηθ. γαλαντόμους βόρ. ἰδιώμ. γαλαδόμος πολλαχ. γαλατ-τόμος Κύπρ. γαλαντόμο Τσακων. γαλεδόμος Νάξ. (Ἀπύρανθ. Γαλανᾶδ.)

Ἐκ τοῦ Βενετ. *galantomio*. Πβ. καὶ Ἰταλ. *galantuomo*.

Ὁ εὐκόλως παρέχων τὰ ἑαυτοῦ, ἐλευθέριος, φιλόδωρος, γενναιοδωρὸς ἐνθ' ἄν.: Σοῦ εἶναι ἕνας γαλαντόμος, ποῦ πετάει ἀλύπητα τὰ χρήματά του κοιν. Συνών. καὶ ἀντίθ. ἰδ. ἐν λ. ἀπλοχέρης 1. Ἡ λ. καὶ ὡς παρων. Κρήτ. (Κίσ.)

γαλανωπὸς ἐπίθ. Κρήτ. Πελοπν. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γαλανός (I) καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ωπός.

Ὁ ἔχων χρῶμα γαλανόν πως, ὑπογάλανος.

γαλαρᾶς ὁ, Θεσσ. (Καλαμπάκ.) Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρις, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ᾶς.

Βοσκός ἐγγάλων προβάτων.

γαλαρειὸ τό, Ἡπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρας.

Μάνδρα ἐν τῇ ὁποίᾳ κουρεύουν τὰ γαλάρια αἰγοπρόβατα. Συνών. γαλαρομάντρι.

γαλαρεύω Ἡπ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Κυνοῦρ. Μαζαίικ.) γαλαρέου Β.Εὔβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρις.

1) Ἀρχίζω νὰ παράγω γάλα, ἐπὶ γαλακτοφόρων ζώων Πελοπν. (Μαζαίικ.): Ἡ γίδα γαλαρεύει. 2) Ἀποκτῶ αἰγοπρόβατα γαλάρια, παράγοντα γάλα Β.Εὔβ. 3) Ἐτοιμάζω τὸ ποιμνιοστάσιον Ἡπ. 4) Μεταφ. καθίσταμαι ἀδύνατος, ἀποβάλλω τὴν ζωτικὴν ἰκμάδα, ἐπὶ ἀγρῶν (ἢ μεταφ. ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὰ ἀμελγόμενα ζῶα ἀδυνατίζουν) Πελοπν. (Κυνοῦρ.): Γαλάρειψε τὸ χωράφι.

γαλαριάρης ὁ, Δλουκοπ. Ποιμεν. Ρούμελ. 16 γαλαριάρ'ς Μακεδ. Στερελλ. (Δεσφ. Καλοσκοπ. Λεπεν. Παρνασσ.) κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαλάρια πληθ. τοῦ γαλάρις, ὃ ἰδ., καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιάρης.

Ποιμὴν ἐγγάλων αἰγοπροβάτων.

γαλαρίζω ἀμάρτ. γαλαρίζου Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαλάρις.

Καταγίνομαι εἰς τὰ προϊόντα τῆς γαλακτοκομίας.

γαλάρις ἐπίθ. γαλάριος Εὔβ. (Κουρ.) Ζάκ. Κεφαλλ. γαλάριους Εὔβ. (Στρόπον.) γαλάρις σύνηθ. γαλάρ'ς πολλαχ. βορ. ἰδιώμ. γαλατάρης Κύπρ. Θηλ. γαλάρεα σύνηθ. γαλαρεᾶ πολλαχ. λαάρεα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ὀναάρεα Νάξ. (Φιλότ.) γαλάρα πολλαχ. γαλαταρεᾶ Μεγίστ. Οὐδ. γαλάρι σύνηθ. γαλάρι Καραβρ. (Μπόβ.) γαλάριο σύνηθ. λαάριο Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ὀναάριο Νάξ. (Φιλότ.) γαλάρικο πολλαχ. γαλατάρικο Χίος κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άρις κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς. Τὸ θηλ. γαλάρεα ἐκ τοῦ ἀμαρτ. γαλαρέα.

Α) Ἐπιθετικ. 1) Ὁ παρέχων γάλα, γαλακτοφόρος σύνηθ.: Γαλάρεα γίδα - προβατῖνα - φοράδα κττ. Γαλάρο γίδι - πρόβατο κττ. Γαλάρια γίδια - πρόβατα κττ. σύνηθ. Ζὰ λαάρεα Ἀπύρανθ. Χίλια πρόβατα κὲ ὅλα γαλάρια! (εὐχή) Πελοπν. (Λακων.) Ἐκάνι σὰ γαλάριους λύκους (ἔτρωγεν ἀπλήστως, μετὰ βουλιμίας ὡς ἡ θηλάζουσα λύκαινα) Εὔβ. (Στρόπον.) Συνών. γαλατερός Α 1, *γαλατιάρης γαλατωμένος (ἰδ. γαλατώνω Β 1), ἀντίθ. ἀγάλατος.

β) Ὁ παρέχων ἀφθονον γάλα πολλαχ.: Γαλάρεα γυναικα - παραμάννα κττ. Ἡπ. (Χιμάρ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ.) κ. ἄ. Ἡ λ. οὐσ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Παναγιά